

مجموعه گزارش کار

آزمایشگاه تکنولوژی بتن

Concrete Technology Lab

تهیه و تنظیم:

محمد رضا نیسی دغل اوی (۰۹۰۲۷۵۵۸۰)

سجاد امیری وانازی (۰۹۰۲۷۵۴۹۸)

دانشجویان ترم ۵ کارشناسی عمران

دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

گروه: پنجشنبه ۹-۸

استاد مدرس: مهندس عسگری

فهرست آزمایشات

ردیف	عنوان آزمایش	صفحه
۱	آزمایش تعیین جرم حجمی سیمان	۲
۲	آزمایش تعیین غلظت نرمال سیمان هیدرولیکی	۵
۳	آزمایش زمان گیرش اولیه سیمان هیدرولیکی	۸
۴	آزمایش تعیین مقاومت فشاری ملات سیمان هیدرولیکی	۱۱
۵	آزمایش تعیین مقاومت خمشی ملات سیمان هیدرولیکی	۱۳
۶	آزمایش استاندارد تعیین درصد رطوبت کلی سنگدانه ها	۱۵
۷	آزمایش دانه بندی	۱۷
۸	آزمایش تعیین اسلامپ	۲۰
۹	آزمایش تعیین جرم مخصوص ظاهری بتن تازه	۲۲

آزمایش شماره ۱

(تعیین جرم حجمی سیمان)

(ASTM C188-97)

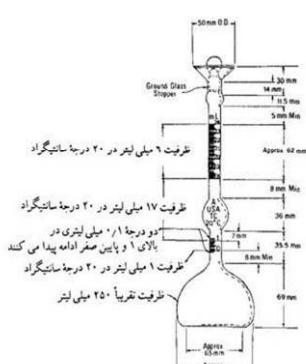
هدف از انجام آزمایش:

این آزمایش برای تعیین جرم حجمی سیمان هیدرولیکی بکار می رود. جرم حجمی سیمان در ارتباط با طرح و کنترل مخلوط های بتن مورد استفاده قرار می گیرد. جرم حجمی سیمان هیدرولیکی به عنوان جرم واحد حجم ذرات جامد تعریف می شود.

تئوری آزمایش:

جرم حجمی سیمان پس از تعیین جرم حجم معینی از سیمان از رابطه زیر بدست می آید:

$$\rho_{cement} = \frac{m}{\Delta v}$$

وسایل مورد نیاز:

- ۱) بالن لوشتاتولیه
- ۲) نفت سفید خالص
- ۳) ترازو

شرح وسایل آزمایش:

بالون لوشتاتولیه: این وسیله بالن استانداردی با مقطع دایره ای است. بالن باید از مرغوبترین نوع شیشه شفاف ساخته شده و صاف و بدون موج باشد. شیشه باید از نظر شیمیی مقاوم بوده و هیستر زیس حررتی آن کوچک باشد. بالن باید قبل از درجه بندی کاملاً حرارت داده شده باشد. هم چنین ضخامت شیشه باید به اندازه ای باشد که مقاومت منطقی آن را در برابر شکسته شدن تضمین نماید. قسمت باریک ظرف می بایست از ۰ تا ۱ میلی متر واژ ۱۸ تا ۲۴ میلی متر با درجه های ۱ میلی متری بندی شود. خطاهای هر حجم مشخصی باید از ۰.۵ میلی متر بیشتر باشد.

روش انجام آزمایش:

- ۱) پر کردن نفت سفید در بالن لوشاتولیه.
- ۲) خشک کردن قسمت های داخلی بالن در بالای بالن (توسط پارچه تنظیف).
- ۳) قراردادن بالن در ظرف آب و قرائت حجم اولیه.
- ۴) نگه داشتن بالن در ظرف آب با یک گیره بصورت قائم.
- ۵) ۶۴ گرم سیمان را بادقت ۰.۰۵ گرم تقریبا هم دمای نفت به تدریج در درون بالن میریزیم و درپوش آنرا می گذاریم.
- ۶) تکان دادن یا چرخش بالن در یک دایره افقی تا اتمام حباب های آمده روی سطح.
- ۷) قرائت حجم ثانویه و محاسبه جرم حجمی یمان توسط فرمول مربوطه.

محاسبات:

قرائت ابتداء(حجم نفت سفید)	۰
قرائت انتهای(حجم مخلوط)	۱۹.۵cm ³
جرم سیمان	۶۴gr

$$m = 64gr$$

$$\Delta v = v_2 - v_1 = 19.5 - 0 = 19.5cm^3$$

$$\rho_{cement} = \frac{m}{\Delta v} = \frac{64}{19.5} = 3.28gr/cm^3$$

جرم حجمی را می توان در ارتباط با طرح و کنترل مخلوط های بتن به صورت چگالی که یک عدد بدون بعد است نیز بیان نمود.

محاسبه چگالی به صورت زیر می باشد:

$$\rho_{water} = 1gr/cm^3$$

$$SP = \frac{\rho_{cement}}{\rho_{water}} = \frac{3.28}{1} = 3.28$$

خطاهای:

خطاهای موجود در این آزمایش می‌توانند به قرار زیر باشند:

- ۱) خطاهای انسانی: خطای قرائت
- ۲) خطاهای دستگاهی: میزان دقیق ترازو- میزان دقیق درجه بندی روی بالن که هر کدام به نوبه خود عامل تشدید خطاهای می‌باشند.
- ۳) عامل دما: دما در طول آزمایش ثابت فرض شد که تا حدودی خلاف واقعیت است.
- ۴) خطای حاصل از چسبیدن سیمان به جداره بالایی بالن

نتیجه گیری:

با توجه به اینکه چگالی سیمان مطابق استانداردها ۳.۱۵ ذکر شده و نیز با توجه به خطاهای فوق چگالی سیمان اندازه گیری شده در این آزمایش با دقیق نسبتاً خوبی قابل قبول می‌باشد. ضمناً ما باید برای دست یابی به مقادیر دقیق تر شرایط انجام آزمایش را با دقیق بیشتری مطابق شرایط ذکر شده در استانداردها کنترل کنیم.

آزمایش شماره ۲

(تعیین غلظت نرمال سیمان هیدرولیکی) (ASTM C187)

هدف از انجام آزمایش:

این آزمایش برای تعیین غلظت نرمال سیمان هیدرولیکی و درواقع تعیین مقدار آب لازم جهت تهیه خمیر سیمان با غلظت نرمال که در آزمایش های دیگر مورد استفاده قرار می گیرد به کار می رود.

تئوری آزمایش:

غلظت نرمال برابر است با میزان درصد آب به سیمانی که سوزن ۱۰ میلی متری دستگاه ویکات طی ۳۰ ثانیه به میزان 10 ± 1 میلیمتر در خمیر نفوذ کند.

وسایل مورد نیاز:

- ۱) دستگاه ویکات (با سوزن ۱۰ میلی متری)
- ۲) ترازو
- ۳) استوانه مدرج شیشه ای ۲۰۰ تا ۲۵۰ سی سی

شرایط محیطی:

- ۱) دمای هوا و وسایل بین ۲۰ تا ۲۷.۵ درجه سانتی گراد
- ۲) دمای آب = $23 \pm 1.7^{\circ}\text{C}$
- ۳) رطوبت نسبی $\leq 50\%$

شرح وسایل آزمایش:

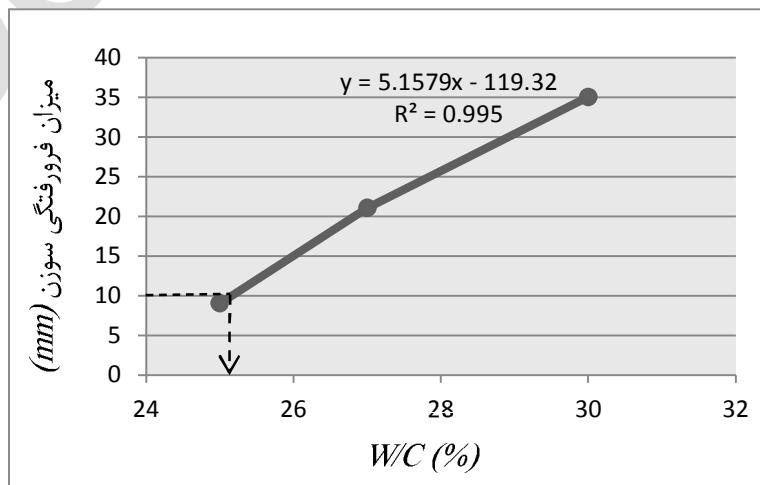
دستگاه ویکات: یک مخروط ناقص است که بر روی یک نشیمنگاه که دارای یک استوانه مدرج و یک سوزن است قرار گرفته که می تواند درون غلافی حرکت کند

روش انجام آزمایش:

ابتدا مقداری سیمان را از کیسه محتوی آن برداشته و از الک نمره ۴۰ عبور دادیم. پس از سیمان الک شده بوسیله ترازو مقدار ۶۵۰ گرم را جدا کردیم. پس مقداری آب را درون دستگاه میکسر به سیمان اضاف نموده و به مدت ۱ الی ۲ دقیقه با دورهای مختلف آن را میکسر کردیم تا خمیر شفافی بدست آمد. خمیر حاصله را به شکل گلوله درآورده و ۶ بار از فاصله ۶ اینچی آن را از این دست به آن دست پرتاپ کردیم. پس از آن قالب را برداشته و خمیر سیمان را از دهانه بازتر قالب وارد آن کردیم تا ثالث پر شد. پس با کاردن روی دهانه بازتر آن کشیدیم تا صاف شود. بعد از آن قالب را درون دستگاه ویکات قراردادیم به گونه ای که نوک میله وسط قالب قرار گرفت. دستگاه را روی صفر تنظیم کرده و سوزن را رها کردیم. پس از ۳ مرتبه تکرار آزمایش با درصد رطوبت های مختلف نتایجی به شرح زیر بدست آمد. مقدار نفوذ سوزن در مدت ۳۰ ثانیه را برای هر آزمایش یادداشت کردیم.

نتایج:

-	مقدار سیمان (gr)	مقدار آب (cc)	نفوذ سوزن
آزمایش اول	۶۵۰	۱۹۵cc =٪.۳۰	۳۵mm
آزمایش دوم	۶۵۰	۱۷۵.۵cc =٪.۲۷	۲۱mm
آزمایش سوم	۶۵۰	۱۶۲.۵cc =٪.۲۵	۹mm

محاسبات:

$$\frac{\text{مقدار آب لازم}}{\text{وزن سیمان و زخشک}} = \frac{162.5 \times 10^{-3}}{650 \times 10^{-3}} = 0.25 \rightarrow \frac{W}{C} = 25\%$$

خطاها:

- ۱) خطای انسانی (قرائت میزان فرورفتگی سوزن).
- ۲) طولانی شدن آزمایش و در نتیجه شروع گیرش اولیه سیمان.
- ۳) قراردادن سوزن در کناره ها (سوزن باید در وسط خمیر قرار بگیرد)
- ۴) سطح خمیر باید صاف باشد در غیر این صورت زاویه ایجاد شده در نتایج تاثیر می گذارد.
- ۵) قرار گرفتن دستگاه ویکات در کنار دستگاه مربعی در حین آزمایش که باعث فرو رفتن ناگهانی سوزن در خمیر می شود.

نتیجه گیری:

با توجه به نتایج میتوان گفت که برای تهییه سیمان هیدرولیکی بوسیله این نوع سیمان حدوداً به ۰.۲۵٪ آب نیاز می باشد که این درصد مطمئناً برای سیمان های مختلف متفاوت می باشد.

آزمایش شماره ۳
(زمان گیرش اولیه سیمان هیدرولیکی)
(ASTM C191)

هدف از انجام آزمایش:

هدف از انجام این آزمایش مدت زمانی است که طی آن سیمان گیرش اولیه خود را انجام می دهد.

تئوری آزمایش:

نفوذ سوزن به اندازه ۲۵ میلی متر در طی مدت ۳۰ ثانیه نشان دهنده زمان گیرش اولیه خواهد بود.

وسایل مورد نیاز:

- ۱) ترازو
- ۲) استوانه مدرج ۲۰۰ تا ۲۵۰ سی سی
- ۳) دستگاه ویکات (با سوزن ۱ میلی متری)

شرایط محیطی:

- ۱) دمای هوا و وسایل ۲۰ تا ۲۷.۵ درجه سانتی گراد.
- ۲) دمای آب 23 ± 1.7 درجه سانتی گراد.

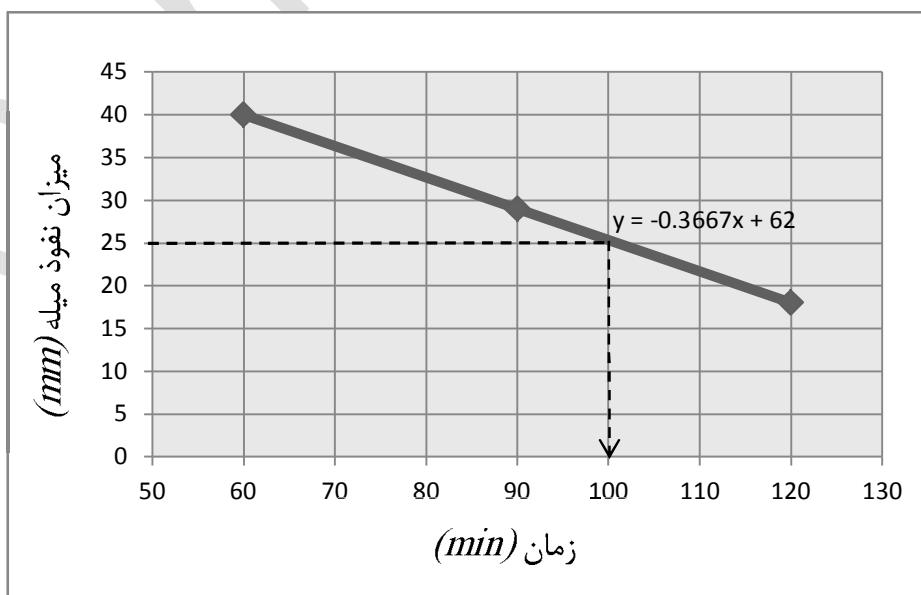
روش انجام آزمایش:

- ۱) با نسبت آب به سیمان بدست آمده از آزمایش تعیین غلظت نرمال سیمان یک خمیر تهیه کردیم و در قالب دستگاه ویکات قالب گیری کردیم.

- (۲) پس از این مرحله نمونه را سریعاً باید به اتاق رطوبت منتقل می‌کردیم که به دلیل کمبود امکانات دستمال مرطوبی را روی نمونه قرار دادیم.(برای جلوگیری از تبخیر آنی سیمان و آب)
- (۳) حدوداً ۳۰ دقیقه بعد نمونه را از اتاق مرطوب بیرون آورده و سوزن ۱ میلی متری دستگاه ویکات را بر سطح آن مماس کرده و رها کردیم. نفوذ سوزن طی مدت ۳۰ ثانیه را یادداشت کردیم.
- (۴) بعد از آن بدليل اینکه هنوز به زمان گیرش اولیه نرسیده بودیم نمونه را دوباره به اتاق مرطوب برد و پس از ۱۵ دقیقه دوباره این روند را تکرار کردیم. نهایتاً بعد از مدت ۹۰ دقیقه باید به زمان گیرش اولیه می‌رسیدیم ولی در این آزمایش بدليل مطلوب نمودن سیمان زمان گیرش اولیه ما حدوداً به ۱۲۰ دقیقه کشیده شد.

نتایج:

شماره آزمایش	زمان (min)	نفوذ سوزن (mm)
۱	۶۰	۴۰
۲	۹۰	۲۹
۳	۱۲۰	۱۸

نتیجه گیری:

با انجام ای آزمایش به این نتیجه رسیدیم که این نوع سیمان برای شروع واکنش های شیمیایی خود با آب و در واقع شروع گیرش اولیه نیاز به حدودا به ۱۰۰ دقیقه زمان نیاز دارد.(از روی نمودار)

خطاهای:

- ۱) ایجاد نمونه بدون رعایت غلظت نرمل سیمان.
- ۲) تمیز نبودن سوزن ویکات.
- ۳) عدم رعایت حداقل فاصله بین نقاط رها کردن سوزن روی نمونه(حدودا باید ۶.۵ میلی متر باشد)
- ۴) عدم رعایت حداقل فاصله بین نقاط آزمایش و دیواره قالب(حدودا باید ۹.۵ میلی متر باشد)

آزمایش شماره ۴

(تعیین مقاومت فشاری ملات سیمان هیدرولیکی)
(ASTM C109)

هدف از انجام آزمایش:

هدف از انجام این تعیین مقاومت فشاری سیمان می باشد.

تئوری آزمایش:

در این آزمایش پس از ساخت بتن آن را تحت فشار قرار داده و میزان فشاری را که طی عمرهای مختلف تحمل می نماید یادداشت می نماییم. قاعدها بتن با عمر بیشتر دارای مقاومت بیشتری در برابر فشار می باشد.

وسایل و مصالح مورد نیاز:

- (۱) سیمان
- (۲) ماسه
- (۳) الک نمره ۸ و ۱۶ و ۳۰ و ۵۰ و ۱۰۰
- (۴) آب
- (۵) میکسر
- (۶) قالب های مربعی ۵۰×۵۰

روش انجام آزمایش:

در این آزمایش ابتدا ملاتی از ماسه و سیمان و آب با درصد اختلاط زیر تهیه کردیم. پس از آن ملات را در ۲ لایه به ارتفاع ۲۵ میلی متر که هر لایه را ۳۲ مرتبه توسط چخماق ضربه زدیم در قالب های مربعی قرار داده و با کاردک سطح آن را با دقت صاف نمودیم. بعد از آن نمونه ها را به اتاق مرطوب (دستمال مرطوب) برده و بعد از ۲ روز به آزمایشگاه آمده و قالب ها را در آب آهک (آب) غوطه ور کرده و یکی از آنها را زیر دستگاه قرار دادیم و مقاومت فشاری آن را یادداشت کردیم. به همین ترتیب پس از ۷ و ۱۴ روز نیز مقاومت نمونه های دیگر را بدست آورده و یادداشت کردیم.

ملات را با ترکیبات زیر تهیه کردیم:

- سیمان = ۲۵۵ گرم

- آب = ۱۲۳ سی سی

- ماسه = ۳۷۸ گرم مانده روی الک نمره ۳۰ - ۲۲۴ گرم مانده روی الک نمره ۵۰ - ۹۸ گرم مانده روی الک نمره ۱۰۰

نتایج:

- سطح مقطع قالب ها ۲۵ سانتی متر مربع می باشد.

مقاومت فشاری		عمر بتن
(kg/cm ²) تنش	(kg) نیرو	
		۲ روزه
		۷ روزه
		۱۴ روزه

در این آزمایش بدلیل خراب بودن دستگاه نتوانستیم نمونه ها را زیر دستگاه تحت فشار قرار دهیم.

خطاهای:

- ۱) خطای انسانی (وزن کردن)
- ۲) صاف نبودن سطح نمونه ها
- ۳) عدم اختلاط با درصد های صحیح
- ۴) عدم ضربه زدم و متراکم نشدن بتن
- ۵) خطای دستگاه

آزمایش شماره ۵

(تعیین مقاومت خمثی ملات سیمان هیدرولیکی) (ASTM C348)

هدف از انجام آزمایش:

هدف از انجام این تعیین مقاومت خمثی سیمان می باشد.

تئوری آزمایش:

در این آزمایش پس از ساخت بتن با دستگاه آن را تحت خمث قرار داده و میزان خمثی را که طی عمرهای مختلف تحمل می نماید یادداشت می نماییم. قاعدها بتن با عمر بیشتر دارای مقاومت بیشتری در برابر خمث می باشد.

وسایل و مصالح مورد نیاز:

- (۱) سیمان
- (۲) ماسه
- (۳) الک نمره ۸ و ۱۶ و ۳۰ و ۵۰ و ۱۰۰
- (۴) آب
- (۵) میکسر
- (۶) قالب های مستطیلی

روش انجام آزمایش:

در این آزمایش ابتدا ملاتی از ماسه و سیمان و آب با درصد اختلاط زیر تهیه کردیم. پس از آن ملات را در ۲ لایه به ارتفاع ۲۵ میلی متر که هر لایه را ۳۲ مرتبه توسط چخماق ضربه زدیم در قالب های مستطیلی قرار داده و با کاردک سطح آن را با دقیقت صاف نمودیم. بعد از آن نمونه ها را به اتاق مرطوب (دستمال مرطوب) برده و بعد از ۲ روز به آزمایشگاه آمده و قالب ها را در آب آهک (آب) غوطه ور کرده و یکی از آنها را زیر دستگاه قرار دادیم و مقاومت خمثی آن را یادداشت کردیم. به همین ترتیب پس از ۷ و ۱۴ روز نیز مقاومت نمونه های دیگر را بدست آورده و یادداشت کردیم.

ملات را با ترکیبات زیر تهیه کردیم:

- سیمان = ۲۷۰ گرم

- آب = ۱۳۰.۹۵ گرم

- ماسه = ۳۶۴.۵ گرم مانده روی الک نمره ۳۰ - ۲۱۶ گرم مانده روی الک نمره ۵۰ - ۹۴.۵ گرم مانده روی

الک نمره ۱۰۰

نتایج:

مقاومت فشاری		عمر بتن
تنش (kg/cm^2)	نیرو (kg)	
		۲ روزه
		۷ روزه
		۱۴ روزه

در این آزمایش نیز بدلیل خراب بودن دستگاه نتوانستیم نمونه ها را زیر دستگاه تحت خمث قرار دهیم.

خطاهای:

- ۱) خطای انسانی (وزن کردن)
- ۲) صاف نبودن سطح نمونه ها
- ۳) عدم اختلاط با درصد های صحیح
- ۴) عدم ضربه زدم و متراکم نشدن بتن
- ۵) خطای دستگاه

آزمایش شماره ۶

(تعیین درصد رطوبت سنگدانه ها)
(ASTM C566)

هدف از انجام آزمایش:

هدف این آزمایش تعیین درصد رطوبت و در حقیقت مقدار آب موجود در خاک می باشد.

تئوری آزمایش:

درصد رطوبت موجود در یک نمونه برابر است با نسبت جرم آب موجود در آن به جرم نمونه خشک شده(درآون).

$$\% \omega = \frac{W_w - W_s}{W_s} \times 100$$

وسایل مورد نیاز:

- ۱) ترازو با دقت ۰.۱ گرم
- ۲) منبع گرمایی(آون)
- ۳) ظرف نمونه گیری(می بایست در برابر گرما مقاوم باشد)
- ۴) کاردک

روش انجام آزمایش:

ابتدا مقداری خاک رس را پس از الک کردن با مقداری آب مخلوط کرده و آن را وزن کرده و وزن مرطوب آن را یادداشت کردیم. سپس نمونه را در آون قرار دادیم. پس از ۲۴ ساعت دوباره نمونه را وزن کرده و وزن خشک آن را یادداشت کردیم و از طریق رابطه زیر درصد رطوبت نمونه را محاسبه کردیم.

$$\% \omega = \frac{W_w - W_s}{W_s} \times 100$$

محاسبات:

$$\left\{ \begin{array}{l} W_w = 40gr \\ W_s = 28gr \\ \rightarrow \% \omega = \frac{W_w - W_s}{W_s} \times 100 = \frac{40 - 28}{28} \times 100 = \% 42.8 \end{array} \right.$$

خطاهای:

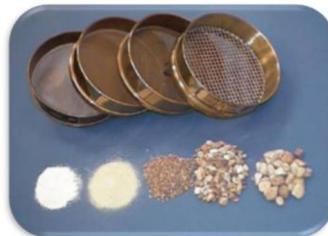
- ۱) خطای انسانی(در وزن کردن)
- ۲) خشک نشدن کامل نمونه(خشک شدن نمونه باید طی مدت ۲۴ ساعت انجام شود).

نتیجه گیری:

با انجام این آزمایش نتیجه گرفتیم که درصد رطوبت موجود در نمونه 42.8% می باشد. این بدین معنی است که حدوداً به همان وزن خاک به نمونه آب اضاف کرده ایم.

آزمایش شماره ۷

(دانه بندی مصالح سنگی)
(ASTM C136)

هدف از انجام آزمایش:

این روش برای تعیین دانه بندی مصالح سنگی (شن و ماسه) بکار می‌رود. نتایج این آزمایش به منظور تطبیق توزیع اندازه دانه‌ها با مشخصات لازم برای مصالح سنگی و همچنین تهیه اطلاعات لازم برای کنترل تولید سنگدانه‌های مختلف و مخلوط‌هایی که در آنها مصالح سنگی بکار می‌رود، مورد استفاده قرار می‌گیرد. اطلاعات حاصل از این آزمایش را می‌توان برای تعمیم رابطه بین تخلخل و تراکم نیز مورد استفاده قرار داد.

وسایل مورد نیاز:

- (۱) ترازو
- (۲) سری الک‌های استاندارد
- (۳) لرزاننده مکانیکی (شیکر)

شرح وسایل آزمایش:

لرزاننده مکانیکی: این وسیله برای انتقال لرزش قائم و جانبی به الک‌ها طراحی شده است بطوریکه دانه‌ها بر روی الک به بالا و پایین پریده و بلغزند تا در جهات مختلف روی سطح الک قرار بگیرند.

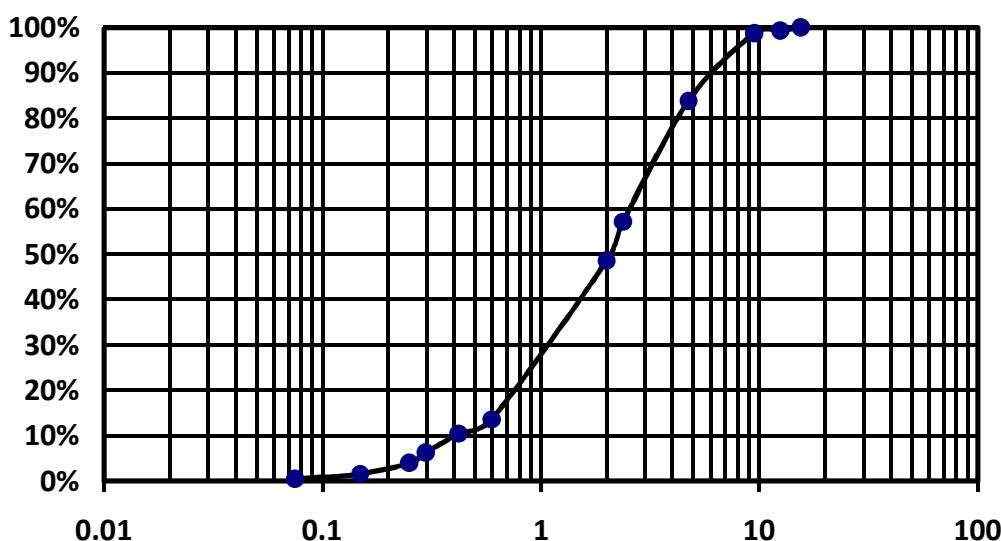
روش انجام آزمایش:

برای انجام این آزمایش ابتدا باید از محل نمونه گیری نماییم. نمونه بدست آمده باید نماینده خوبی از کل توده باشد بدین صورت که دانه‌ها باید از قسمت‌های مختلف توده مثل بالا و وسط و پایین آن برداشت شوند زیرا معمولاً درشت دانه‌ها به پایین می‌آیند و ریزدانه‌ها بالای توده می‌مانند. پس از نمونه گیری ۳ کیلوگرم

از نمونه را وزن کرده و از سری الک های استاندارد که آنها را به ترتیب قطر سوراخ ها از بزرگ به کوچک روی هم چیده ایم عبور می دهیم. پس از آن درپوشی رئی الک ها گذاشته و آنها را روی دستگاه میکسر به مدت ۱۰ الی ۱۵ دقیقه قرار می دهیم تا دانه ها جای اصلی خود را گنند. پس از آن الک ها را از یکدیگر جدا نموده و اقدام به وزن کردن میزان خاک مانده روی هر الک می کنیم. پس از آن جدولی مانند جدول زیر تنظیم کرده و منحنی دانه بندی را ترسیم می نماییم.

محاسبات:

درصد عبوری از هر الک	وزن عبوری از هر الک	وزن الک با خاک	وزن الک خالی	شماره ای الک	
٪/۸	-	-	۰	۲۹۹۶	٪.۱۰۰
۱/۲	۴۸۲	۵۰۳	۲۱	۲۹۷۵	٪.۹۹.۳
۳/۸	۳۹۷	۴۱۴	۱۷	۲۹۵۸	٪.۹۸.۷
۴	۴۳۶	۸۸۳	۴۴۷	۲۵۱۱	٪.۸۳.۸
۸	۳۱۴	۱۱۱۰	۷۹۶	۱۷۱۵	٪.۵۷.۲
۱۰	۳۲۳	۵۸۱	۲۵۸	۱۴۵۷	٪.۴۸.۶
۳۰	۳۹۰	۱۴۳۸	۱۰۴۸	۴۰۹	٪.۱۳.۶
۴۰	۳۰۹	۴۰۲	۹۳	۳۱۶	٪.۱۰.۵
۵۰	۳۰۷	۴۳۳	۱۲۶	۱۹۰	٪.۶.۳
۶۰	۲۹۵	۳۶۵	۷۰	۱۲۰	٪.۴
۱۰۰	۲۱۱	۲۸۲	۷۱	۴۹	٪.۱.۶
۲۰۰	۲۸۵	۳۲۰	۳۵	۱۴	٪.۰.۵
PAN	۳۴۵	۳۵۹	۱۴	۰	٪.۰
SUM	-	-	۲۹۹۶	-	-

نتیجه گیری:

از منحنی دانه بندی ی توان فهمید که نمونه تقریبا خوب دانه بندی شده است. یعنی دانه های با اندازه های مختلف در آن موجود می باشد. (به دلیل شیب ملایم منحنی دانه بندی)

خطاهای موجود در آزمایش:

- ۱) خطای انسانی (در وزن کردن)
- ۲) تمیز نبودن الک ها و وجود مقداری خاک در بین سوراخ های آن.
- ۳) خارج شدن مقداری از خاک در هنگام قرار گرفتن روی شیکر

آزمایش شماره ۸

(تعیین اسلامپ بتن)

(ASTM C143)

هدف از انجام آزمایش:

هدف از انجام این آزمایش تعیین روانی بتن و در نتیجه کارایی بتن می باشد.

تئوری آزمایش:

سهولت روان شدن یا جاری شدن بتن را روانی می گویند. هر قدر روانی بیشتر می شود. در این آزمایش نمونه ای از بتن تازه در قالبی به شکل مخروط ناقص ریخته می شود و توسط یک میله متراکم می گردد. سپس قالب بالا آورده می شود و بتن نشست می کند. فاصله بین وضعیت اولیه و وضعیت تغییر شکل یافته بتن در مرکز سطح بالایی آن اندازه گرفته می شود و به عنوان اسلامپ بتن گزارش می شود.

وسایل و مصالح مورد نیاز:

- (۱) سیمان
- (۲) ماسه
- (۳) شن
- (۴) آب
- (۵) میکسر
- (۶) قالب اسلامپ
- (۷) میله جهت کوبیدن

روش انجام آزمایش:

ابتدا مصالح سنگدانه ای شن و ماسه را تعیین کردیم ۱۰۰ کیلوگرم شن را به همراه ۱۰ کیلوگرم ماسه و ۱۵۰ سی سی آب و ۳ کیلوگرم سیمان مخلوط کردیم. عمل اختلاط بوسیله دستگاه میکسر انجام پذیرفت. پس از آن مخلوط را درون قالب طی ۳ مرحله و هر مرحله با ۲۵ ضربه به صورت مارپیچی ریختیم. در پایان با کاردک سطح قیف را صاف کردیم. پس از لحظه ای کوتاه قیف را با دقت به طور عمودی به سمت بالا کشیدیم. بتن مقداری نشست کرد که میزان این نشست را بوسیله خط کش محاسبه کردیم.

محاسبات:

اسلامپ بتن = ارتفاع ثانویه - ارتفاع اولیه
 $13mm = \text{ارتفاع ثانویه} - \text{ارتفاع اولیه}$

نتیجه گیری:

با توجه به اینکه اسلامپ نشان دهنده میزان روانی بتن می باشد به این نتیجه می رسیم که بتن تهیه شده به دلیل اسلامپ پایین از روانی و درنتیجه کارایی کمی برخوردار است.(هر چند کاربرد بتن نیز مهم است)

خطاهای:

- ۱) خطای انسانی(خطای قرائت)
- ۲) خطای دستگاهی(میزان دقت ترازو)
- ۳) عدم تعیین مرز شن و ماسه بوسیله الک
- ۴) عدم الک کردن سیمان که باعث می شود سیمان ناهمگن شده و به خوبی با آب محلول نشود.

آزمایش شماره ۹**(تعیین جرم مخصوص ظاهری بتن تازه)**
(ASTM C138)**هدف از انجام آزمایش:**

هدف از انجام این آزمایش کنترل کیفیت و کنترل طرح اختلاط بتن می باشد.

تئوری آزمایش:

هر چه خاک ریزدانه تر بوده و هم چنین تراکم بیشتری داشته باشد دارای وزن مخصوص بیشتری است. بدلیل اینکه وزن بیشتری از آن خاک حجم ثابتی را اشغال می کند. برای محاسبه وزن مخصوص از رابطه زیر استفاده می نماییم.

$$\gamma = \frac{W}{V} \left(\frac{g}{cm^2} \right)$$

وسایل مورد نیاز:

۱) پیمانه

۲) میله یا ویبراتور

$$h=15.1 \quad \rightarrow \quad 0.8 \leq \frac{h}{d} \leq 1.5 \rightarrow \frac{15.1}{12.15} = 1.24 \rightarrow OK$$

$$d=12.15$$

شرایط پیمانه:**روش انجام آزمایش:**

- ۱) قالب آزمایش را وزن کرده و یادداشت کردیم.
- ۲) آب را لب به لب به درون قالب ریخته و وزن آب را اندازه گیری کردیم. بدلیل اینکه چگالی آب ۱ می باشد در نتیجه حجم قالب برابر همان وزن آب می باشد.
- ۳) قالب را لب به لب یک بار با شن و بار دیگر با ماسه پرنموده و وزن کردیم و یادداشت نمودیم. (حالت توده ای)
- ۴) بار دیگر قالب را یک بار با شن و بار دیگر با ماسه لب به لب پر نموده با این تفاوت که این با خاک را در ۳ لایه و هر لایه با ۲۵ ضربه متراکم نمودیم و پس از وزن کردن اعداد را یادداشت کردیم. (حالت میله خورده)
- ۵) سپس با استفاده از فرمول در هر ۴ حالت وزن مخصوص خاک را محاسبه کردیم.

محاسبات:

وزن ظرف = ۱۲۸۳ گرم

$\gamma \left(\frac{gr}{cm^3} \right)$	حجم ظرف (cm^3)	وزن خاک (gr)	نوع خاک	وزن واحد حجم
۱.۴۸	۲۶۰۵	۳۸۴۳	شن	توده ای
۱.۷۷	۲۶۰۵	۴۶۱۱	ماسه	
۱.۶	۲۶۰۵	۴۱۷۰	شن	میله خورده
۱.۸۹	۲۶۰۵	۴۹۱۵	ماسه	

نتیجه گیری:

از این آزمایش نتایج زیر را گرفتیم:

- ۱) هرچه خاک درشت دانه تر باشد کمتر متراکم شده در نتیجه وزن مخصوص آن کم تر می شود.
- ۲) هر چه برای یک نمونه خاک انرژی تراکم بیشتری را مصرف کنیم وزن مخصوص آن افزایش می یابد.

خطاهای:

- ۱) خطای انسانی (خطا در وزن کردن)
- ۲) وارد آوردن ضربات آرام و یا خیلی تند به نمونه

منابع:

- ۱) جزوه تکنولوژی بتن - مهندس عسکری
- ۲) دستورالعمل های آزمایشگاه تکنولوژی بتن - محمد رضا شاه نظری
- ۳) جزوه مکانیک خاک - دکتر خیاط (آزمایش دانه بندی)
- ۴) وبسایت انجمن بتن ایران (تصاویر)